

Text: Joh 16:16-22

Vad är det Jesus talar om här, egentligen?

Svaret kan ges på två olika nivåer.

Den första är att ”en kort tid” handlar om två dagar, från fredag eftermiddag till söndag morgon. Han talar alltså om sin korsdöd och uppståndelse. Allt det andra, om sorg och glädje, födslovändor och glädjen över en ny liten människa, passar ju väl in i tanken på lärjungarnas känslor dom där dagarna runt påskhögtiden.

T.o.m. idag har ju människor stora frågetecken kring Jesus och hans död och uppståndelse. Man kan mycket väl förstå att lärjungarna befann sig i en kaotisk situation.

Men visst skulle glädjen komma igen, inte bara en glädje över att Jesus har uppstått, utan en glädje sprungen ur det nya livet som lärjungarna skulle få leva, ett uppståndeliv i den helige Andes kraft. En glädje född av Gud. Detta var verkligen vägen till livet, och det är på det sättet som Jesus är vägen till livet.

Men de här orden är inte bara en historisk beskrivning över lärjungarnas situation för 2000 år sedan. Det handlar också om Guds församling i världen, och väntan på den egna uppståndelsen och livet hemma hos Gud. Och med tanke på de födslovändor som Jesus talar om i texten, kan man tala om att vi lever i en **andlig graviditet**.

Något ska födas – ett genombrott för församlingen, Jesu seger uppenbarad, eller som Paulus uttrycker det i Kolosserbrevet 3: *Ni har ju dött, och ni lever ett osynligt liv tillsammans med Kristus hos Gud. Men när Kristus träder fram, han som är ert liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom.*

Vi ska få träda fram tillsammans med Jesus – fantastiskt.

Håll med om att det kristna livet idag är ett väldigt begränsat liv, med tanke på de möjligheter som vi anar finns hos Gud men som vi inte tar till oss. Och visst är det som om kristendomens motståndare vinner terräng. De kristnas revir krymper. Traditionellt kristna värderingar tenderar att bli nästan olagliga i vårt land. Kristna lider av minskade möjligheter att få uttrycka tron på ett frimodigt och bibeltroget sätt.

Visst är detta också födslovändor – något annat, något nytt är på väg.

Men tänk om vår nöd ser ut som på kung Hiskias tid. Hiskia sa så här om den tiden:

Jes 37:3 Denna dag är en dag av nöd, bestraffning och förakt, för fostren har kommit fram till födseln men det finns ingen kraft att föda.

Måtte det inte se ut så för oss, att när det är tid att träda fram i världen tillsammans med Kristus, då har vi blivit så kuvade av världen och så desillusionerade att det inte finns själslig och andlig kraft hos oss att föda fram det som ska komma för Guds församling.

Vägen till livet är ingen lätt väg, varken för Jesus eller för hans församling, och inte för dig heller. Det kristna livet är mycket en kamp – inte en kamp mot Gud och tron, utan en kamp **med Gud om tron**, som vännen Runar Eldebo brukar uttrycka det. Visst är vi på Guds sida i våra liv. Visst vill vi Gud i våra liv, men visst är det en ständig kamp, och visst är det en daglig kamp att utkämpa om hur den här dagen ska te sig. Det känner du också, i din vardag, i ditt samvete, i dina frågor.

När ska det komma, som vi längtar efter att få se, att Kristus får bli synlig för världen och vi med honom, då alla knän ska böjas och alla tungor bekänna? Var ska kraften komma ifrån på den dagen, att vi kan stå där med honom och bryta våra bojor och låta kärleken flöda ut över världen?

För så säger Herren Gud, Israels Helige: "Om ni vänder om och är stilla blir ni frälsta. Genom stillhet och tillit blir ni starka." Men ni vill inte. Ni säger: "Nej, vi tänker fly på hästar." Därför ska ni också fly. "Vi ska rida i väg på snabba hästar." Därför ska också era förföljare vara snabba. Jes 30:15-16

Det finns inget annat än att lägga det och sig själv i Guds händer. Var medveten om problemen, tala med Gud om dom och hämta styrka hos honom varje dag. Låt inte ondskan i världen överraska dig, du vet ju hur det ser ut. Frälsningen är hos vår Gud.

1 Pet 1:3-6 Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Far! I sin stora barmhärtighet har han genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp, till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som förvaras åt er i himlen. Med Guds makt bevaras ni genom tron fram till den frälsning som är redo att uppenbaras i den sista tiden. Var därför glada, även om ni nu en liten tid måste utstå olika prövningar. Amen.